

saa behageligt at arbejde med noget og gøre sit bedste for at faa saa meget ud af det som vel muligt — jeg tænker her paa den Husmandslov, vi vedtog for godt og vel et Aar siden —, naar man saa stadig væk skal høre: Kan de Mennesker nu klare sig? Gør man dem en Tjeneste ved at give dem disse Brug? Og det maa man stadig høre, til Trods for at der ydes et stort Tilskud til de Brug, der bliver oprettet. Men jeg for mit Vedkommende imødegaar den Kritik og har for Resten ogsaa nævnt paa andet Sted og ved anden Lejlighed, at man maa søge at faa saa meget ud af de bestaaende Love som muligt, og naar det er en Sag, som man har kær og gerne vil fremme, maa man naturligvis ogsaa søge at faa saa meget som muligt ud af dem, der har Magten og kan arbejde for Sagens Fremme. Derfor betragter jeg det som min Opgave baade her i Rigsdagen og udenfor Rigsdagen at faa saa meget ud af den nuværende Regerings og den nuværende Landbrugsministers Principper som vel muligt, for vi er jo nødt til at beholde den nuværende Landbrugsminister, saa længe han har et Flertal bag sig i Folketinget. Jeg er dog glad ved, at en Ordfører for det konservative Folkeparti paa et tidligere Tidspunkt ligesom lod skinne igennem, at den Tid laa maaske ikke saa forfærdelig langt fremme, da den nuværende Landbrugsminister kunde blive afløst af en anden Landbrugsminister, og saa tænkte den ærede Ordfører sig Muligheden af, at der vilde komme andre Principper i Forgrunden. Jeg haaber, dette skal ske inden ikke alt for længe, saa at vi kan komme til at arbejde efter gode, sunde og solide Former, saaledes at de Folk, der faar Brugene, kan være sikre paa at beholde dem, naar de ellers er dygtige og paapasselige.

Naar vi fra vor Side i Folketinget ikke har kunnet give Tilslutning til, at Beløbet skulde være 36 Mill. Kr. fordelt paa 3 Aar, ligger det ikke i, at vi fra vor Side vil hemme Udstykningen, tværtimod vi ønsker den fremmet paa en sund, solid og god Maade, men det har sin Aarsag i — som den højtærede Landbrugsminister ogsaa var inde paa —, at man i det Udvalg, der var nedsat i Folketinget, ønskede Oplysninger om, hvordan den gamle Husmandslov med den nuværende Ændring havde virket, inden man ønskede at bevilde større

Beløb. Man ønskede endvidere at faa opklaret, hvordan Sagen laa i al Almindelighed, og hvordan Udstykningsforeningerne sad i det. Thi enhver, der har noget Kendskab til Udstykningsbevægelsen og navnlig har Kendskab til Udstykningsforeningerne, vil jo vide, at den Lov, vi fik vedtaget i Fjor, ganske selvfølgelig bevirkede, at Udstykningsforeningerne ikke alene fik Lyst til, men blev presset fra dem, som gerne vilde have et Brug, til at købe Gaarde, og da man ikke kunde vide, hvor mange Penge der kunde disponeres over i de forskellige Amter paa Grund af den mindre heldige Fordelingsmaade, er det klart, at en hel Del af Udstykningsforeningerne maatte komme i en vanskelig Stilling. Vi fra vor Side ønsker ikke, at Udstykningsforeningerne skal staa i en vanskelig Stilling, og vi kan heller ikke tænke os, at man fra anden Side ønsker dette, idet man navnlig fra Partiet Venstres Side Gang paa Gang har sagt — ikke mindst ved Valgene i 1920 —, at nu skulde vi have Love vedtaget, der gjorde det muligt for Udstykningsforeningerne at arbejde. Og det kan ikke nægtes, at det er muligt for Udstykningsforeningerne at arbejde, men det er ganske umuligt for dem at vide, hvordan Resultatet af dette Arbejde vil blive, naar man ikke ved det mindste om, hvor mange Penge der kommer til de forskellige Amter. Derfor er vi klar over, at mange Udstykningsforeninger kan komme til og er kommet til at staa i en meget vanskelig Situation, og det var det Forhold, vi gerne fra vor Side vilde have belyst for at faa at vide, hvordan man egentlig burde anvende Pengene. Det er imidlertid endnu ikke lykkedes. Den højtærede Landbrugsminister siger, at det er for tidligt, disse Oplysninger kunde maaske faas paa et senere Tidspunkt; hvis jeg hørte ret, tænkte Ministeren allerede til Efteraaret. Ja, det er jo muligt, man maa vente saa længe. — Jeg skal i øvrigt ikke her komme ind paa en Forhandling om Principperne. Heller ikke den højtærede Landbrugsminister ønskede det, endskønt han efter min Mening sagde noget, som godt kunde give Anledning til fortsat Debat om de Forslag, vi havde fremme før; men jeg skal ikke følge ham paa den Vej, i hvert Tilfælde ikke foreløbig. Jeg er glad ved, at der er lykkedes at faa den